

Arrest

nr. 85 178 van 25 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Gent, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chileense nationaliteit te zijn, op 11 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Gent van 26 januari 2012 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 april 2012 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 augustus 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als bloedverwant in de neerdalende lijn.

1.2. Op 26 januari 2012 beslist de burgemeester van de stad Gent of zijn gemachtigde tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 24/08/2011 werd ingediend door:

Naam: J.R. (...)

Voorna(a)m(en): E.P. (...)

Nationaliteit: Chili

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Volgende gevraagde documenten werden niet voorgelegd: bewijs van stortingen naar het buitenland in het verleden ...

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, en artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verder verwijt zij het bestuur een manifeste beoordelingsfout.

De verzoekende partij betoogt in een eerste middel dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is. Zij stelt dat het motief van de bestreden beslissing, namelijk *“het bewijs van stortingen naar het buitenland in het verleden niet werden voorgelegd”*, niet strookt met de feiten. De verzoekende partij heeft wel degelijk rekeninguittreksels voorgelegd van Western Union van 30 maart 2011 ten bedrage van 56,07 euro, van 24 juni 2011 ten bedrage van 92,55 euro, en van 29 juni 2011 ten bedrage van 2570 euro. De motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht werden dus ernstig geschonden.

In een tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 8 EVRM.

De verzoekende partij betoogt dat haar moeder in België verblijft en zij een zeer nauwe band met haar heeft. Een eventuele terugkeer naar Chili houdt dan ook wel degelijk een risico in van schending van het recht op privé- en familielevens van de verzoekende partij conform artikel 8 EVRM. De verzoekende partij geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 8 EVRM. Zij stelt dat er *in casu* wel degelijk sprake is van een hechte gezinsband en dat uit de feiten blijkt dat er sprake is van een familie- of gezinsband. Er dient volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) onderzocht te worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- of familielevens te handhaven en te ontwikkelen. Dit geschiedt aan de hand van de fair-balance toets. Als na deze toets uit de belangenafweging blijkt dat er een positieve verplichting is voor de staat, dan is er een schending van artikel 8 EVRM. De verzoekende partij verblijft in België en vormt sindsdien een familie met haar moeder. De verzoekende partij heeft ook nauwelijks nog banden met Chili. Bovendien was de verwerende partij gehouden een grondig onderzoek te voeren en moest zij rekening houden met alle elementen van het dossier, wat zij nagelaten heeft. De bestreden beslissing is dan ook strijdig met artikel 8 EVRM.

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert

dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

De verzoekende partij betoogt dat zij wel degelijk rekeninguittreksels heeft voorgelegd van Western Union van 30 maart 2011 ten bedrage van 56,07 euro, van 24 juni 2011 ten bedrage van 92,55 euro, en van 29 juni 2011 ten bedrage van 2570 euro. In het administratief dossier van de stad Gent, dat de verwerende partij bij haar nota heeft gevoegd, blijkt echter niet dat de verzoekende partij deze documenten heeft voorgelegd. Zij bevinden zich immers niet in het administratief dossier. Het feit dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift bewijzen bijbrengt van deze overschrijvingen doet niets af aan het feit dat zij daarmee niet aannemelijk maakt dat zij deze documenten aan de verwerende partij heeft overgemaakt voor de bestreden beslissing. De verwerende partij kan bij het nemen van de bestreden beslissing uiteraard enkel rekening houden met de elementen waarvan zij op de hoogte is, of zou moeten zijn. Het eerste middel van de verzoekende partij mist feitelijke grondslag, minstens maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat dit niet het geval is.

De verwerende partij betwist niet dat de verzoekende partij op hetzelfde adres woont als haar moeder.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150).

Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip privéleven een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29).

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie.

Wanneer de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats haar taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door haar ingeroepen privéleven en familie- en gezinsleven aan te tonen, alsook de wijze waarop de bestreden beslissing dit heeft geschonden.

De verzoekende partij stelt dat haar moeder in België verblijft en zij een zeer nauwe band met haar heeft. Zij stelt dat er *in casu* wel degelijk sprake is van een hechte gezinsband en dat uit de feiten blijkt dat er sprake is van een familie- of gezinsband.

Wat het bestaan van een gezinsleven betreft

De verzoekende partij baseert zich op het gegeven dat zij een familieleven heeft met haar moeder die op het Belgische grondgebied verblijft. De Raad wijst er evenwel op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds meermaals geoordeeld heeft dat een familieband tussen meerderjarige personen niet aangenomen kan worden tenzij er kan aangetoond worden dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid bestaan (EHRM, 10 april 2012, *Balogun v. UK*, nr. 60286/09; EHRM, 2003, *Kwaky-Nti and Dufie v. the Netherlands*, nr. 31519/96). De verzoekende partij laat na enige bijkomende elementen aan te voeren waaruit enige afhankelijkheid zou blijken. Zij beperkt zich tot de loutere bewering dat er wel degelijk sprake is van een hechte gezinsband, maar rept met geen woord over enige afhankelijkheid. Zij maakt de schending van artikel 8 EVRM dan ook niet aannemelijk.

Het eerste en tweede middel zijn niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC